

[Arentoft]

gola kæmpede mod kolonialismen, var ikke andre lande end Cuba parat.

Ved debatten sidste fredag sagde venstres ordfører, at venstre ikke deler udenrigsministerens synspunkter, som de kom til udtryk i Brasilien, jfr. Folketingstidende sp. 2241.

CDs ordfører udtalte: vi finder som sagt udenrigsministerens udtalelser meget uheldige, og det blev underbygget med, at det ikke var Angola, som søgte cubansk hjælp, det var en af de indbyrdes kæmpende borgerkrigsgrupper, der søgte og fik cubansk kommunistisk hjælp.

»Angola eksisterede ikke i statsretlig henseende på det pågældende tidspunkt; så kort kan en udenrigsministers hukommelse da ikke være.«

Jfr. Folketingstidende sp. 2248.

Den radikale ordfører udtalte:

»Jeg tror dog, at ministerens erklæring var en udtalelse, der ikke ville have efterladt noget savn, hvis den ikke var faldet.«

Jfr. Folketingstidende sp. 2263.

Kristeligt folkepartis ordfører sagde bl. a.: »Udtalelserne forekommer mig ikke bare at være unødigt provokerende, men de forekommer mig direkte urigtige.«

Jfr. Folketingstidende sp. 2265.

Retsforbundet var nærmest neutralt, og socialdemokratiet, kommunisterne, venstresocialisterne og socialistisk folkeparti bakkede udenrigsministeren op. Ja, de sidstnævnte pegede endda på, at Danmark hele tiden har støttet MPLA.

Det er jo sandheden, at Danmark i en år-række har støttet MPLA, den såkaldte befrielsesbevægelse i Angola, med humanitær hjælp, som det så smukt hedder, over det, vi kalder apartheidbevillingen.

I går havde jeg lejlighed til at se den nye film, som er fremstillet af Forsvarets Velfærdstjeneste, »En klode i strid med sig selv«. Det er en film, som skal anvendes nu overalt i landet som optakt til den ekstraordinære generalforsamling i FN i maj-juni 1978 omkring nedrustning, og netop i forbindelse med det, jeg sagde før, udtaler den nuværende minister for offentlige arbejder ifølge det teksthæfte, der følger med filmen, og som udleveres til dem, der ser filmen:

»Jeg vil helst ikke nævne eksempler, fordi så kan man oprulle mange, mange eksempler, men bare lige kort sige, at vi i dag ser regimer, også enkeltpersoner, sidde ved mag-

ten ikke på grund af en tillid fra befolkningen, men fordi de har våben som værktøj.«

Det er jo netop det, der sker i Angola. Vi holder MPLA-styret ved magten ved hjælp af cubanske tropper. Jeg synes ikke, den udtalelse er rar for trafikministeren at skulle stå til regnskab for rundt om i landet i det kommende halve år. I grunden var det egentlig en absurd situation i sin tid, at Danmark som NATO-medlem støttede oprørsbevægelserne i en del af et andet NATO-land.

Men noget af det mest interessante ved debatten var vel nok det konservative folkepartis ordfører, hr. Ninn-Hansens udtalelser. Først må vi betænke hr. Poul Schlüter, der omgående reagerede på udenrigsministerens udtalelser og stillede spørgsmål i anledning af udtalelserne, ligesom udenrigspolitisk nævn ønskede indkaldt. Indignationen i det konservative folkeparti var stor. Og hvad sker der så ved debatten? Hr. Ninn-Hansen og udenrigsministeren falder bogstaveligt talt i hinandens arme og forsikrer hinanden om, at de har været venner i 20 år. Meget blød kritik af udtalelserne, og ministeren takker mange gange og tørrer sveden af panden. Sådan springer de konservative op som løver og falder ned som lam.

Borgerkrigen fortsætter i Angola med cubansk optræning. Der er nu ca. 20.000 cubanske soldater alene i Angola, og ifølge Jyllands-Posten den 21. november 1977 skal der være underskrevet en aftale om at øge antallet af cubanske rådgivere i Angola til 5.000 i 1978 samt om at give flere unge angolnere uddannelse i Cuba. Cubanerne rådgiver allerede Angolas radio i politiske anliggender, og ifølge vestlige diplomatiske kilder er cubanerne stærkt interesseret i at overføre deres system med revolutionsforsvarskomiteer, der er aktionsgrupper fordelt over hele landet.

Må jeg spørge udenrigsministeren direkte: kan det være rigtigt, at Danmark på nogen måde støtter en sådan udvikling i ren kommunistisk retning? Er det regeringens bevidste politik?

Mandag den 21. november 1977 bragte Aarhus Stiftstidende en leder under overskriften: Slap for let. Det hentyder naturligvis til redegørelsesdebatten sidste fredag, og i lederen kan man bl. a. læse:

»En udenrigsminister kan skrive historie, men han må ikke lave om på den. Gør han